

פרשת : תזריע

הפטרה: ואיש בא (מלכים ב' ד')

תפילה	ירושלים	בני ברק
6:40	6:31	6:46
7:47	7:44	7:46
8:21	ר"ת:	7:08:00

תשפ"ד תשפ"ה

מדריו הכנה לפסח ולמתן תורה מאוצר החיים חלק מ'

שמונת פסוקיה: 67

שקל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו. (פרכות ח)

הוצא קטן הכמות ורצ האיכות לחצק לצותיהם של אחינו בני ישראל קדושים לחציקם עצמם

- הכנות נצרכות לשבת קודש {108}**
הש"י עושה מההרגל חדוש שמתחדש ויבא פליאה בלב המיחלים לו
- מעלת תפלת ותיקין {94}**
החוטא מתוך "פלפול" קשה מהחוטא במויד סדרה חדשה לחנוך בתפלה בנין החמה
- מעלת למוד הזוהר {99}**
למה קרבו זה של להם הפכורים היה חמין?
- דרך ארץ קדמה לתורה {42}**
מדות והנהגות טובות מחז"ל הקדושים - הסוד שמציל חיים
- פליא הבורא מבשרי אחזה אלוה {73}**
התמנא לבא בעי - דבררים היוצאים מן הלב
- תופינים לשבת קודש {95}**
הודש ניסן הוא התחלת התנוצצות אורות עליונים
- מאי טעמא מנע לי מר מלהביא בכורים**
יהלומים נוצצים מהפטרת השבוע במיוחד בשבילי
- לקחי הפרשה לשבת {91}**
מצות והנהגות מחז"ל הקדושים מה שיבא פרשת נגעים באמות העולם?
- פלפלין מפלפלין - {69}**
שאלה ותשובתה בצדה, לגלח ערב פסח עד אחר חצות, עדיף ע"י גוי או בעצמו?
- חברים מקשיבים לקולך {43}**
אין הפרכה שורה לא בדבר המודו...
- "יהב ליה ידיה, ואוקמיה" לב בוער וכסופים להשם יתברך**
מקאמרא זצ"ל
- מה-אהבתי תורתך {51}**
סוד אשה פי תזריע וילדה זכר מדריו הכנה לפסח ולמתן תורה מאוצר החיים מ' א קרעליה הרגנו כלי-הים - חלק בא

הכנות נצרכות לשבת קודש {108} - הש"י עושה מההרגל חדוש שמתחדש ויבא פליאה בלב המיחלים לו

לשון עבר המוליד ועצרת, כי בתחילה כשאדם מתחיל להתקרב עצמו להש"י, אז מסתיר הש"י אורו ממנו כדי לברר תשוקתו, עד שנשבר לבו שמכיר את חסרונו, עד שזוכה עי"ז שהש"י מגלה לו ד"ת יותר ומכפי תשוקתו, שהקב"ה נותן לו מלא עומסו. וזה פ"י הפסוק האני אשביר היינו אם בתחילת התקרבותו אני שברתי את לבו בהסתרת פנים כדי להגביר צעקתו ולבררו כדי שיוכח לישועה, ולא אוליד לשון עתיד שאין לב האדם מאמין אפילו שיווליד ויזכה לישועה וזהו מכח הסתרת פנים, ואח"כ שזכה לישועה בשפע רב אז מכיר שהיה עמו הש"י מתחילה ועד סוף וזהו אם אני המוליד, לשון עבר ועצרת, אז מכיר שלא היה ממש הסתרת פנים, כי גם בתחילה כשהיה בצעקה אז היה ג"כ מכח הש"י שבנה לו את הישועה ע"י הסתרה הזו, וכתוב (דברי הימים א' כ"ט) אם תדרשנו ימצא לך, הנה מה שהאדם זוכה שהש"י נמצא לו בודאי אין זה במקרה, רק שהיה מוכן כך מתחלת בריאתו לבוא למדרגת ישועה זו, ואעפ"כ מצד האדם יש לו בחירה כמ"ש אם תדרשנו וכו' וזהו פלא גדול. וזה ג"כ פליאת הפרשה הוא אשה פי תזריע וילדה זכר היינו שאין לברר עומק הלו, כי אי אפשר שע"י וריוות תשוקתך יולד הישועה הנראית שהיתה במקרה, ותלוי בבחירתך ובאמת אינו רק שהישועה אמיתית מסודרת כן מתחילת הבריאה מאת הש"י, וזהו וילדה זכר היינו ישועה מסודרת מתחילת הבריאה. אשה פי תזריע וילדה זכר וממאה שבעת ימים. הטעם לטומאה זו, ע"פ משל לאחד שבא בבקשה למלך וכתב בקשתו על נייר גרוע, אף שיפה בקש ובגוף הענין הוא צדק וגם המלך ענהו למוכ, אך מ"מ צוה המלך ליסרו על שבא במבוקשו בנייר גרוע, כן הוא תפלת האדם לפני הש"י, כי תחילתה נצמחת מן מאורעת הגוף בעוה"ז שהיה בתפיסה ובשכל קטן למאוד, שע"י שהוא מצמצם עצמו בהנאות ותענוגים בעוה"ז פועל אצל הש"י שנותן לו חיים לעולמי עד, וזה פירוש אשה פי תזריע, התפלה יכונה בשם זריעה, כי כמו שהזרע דומה למאבד מה שיש לו, רק שמצפה שישגי אח"כ הרבה עבור המעט שהפריש לזרע, כן וילדה זכר שעל ידי התפלה יזכה שיתן לו הש"י ישועה שהוא חי עולם בלי הפסק, וממאה שבעת ימים היינו מפני שתפלתו היתה בנוון ממאורעות הגוף בעוה"ז הדומה למשל הנגיל.

אדם פי ידיה בעור קשרו שאות או ספחת וכו'. איתא בזה"ק (ויקרא מ"ח). כמה שמות יש לאדם ואדם עילאה על כלהו. היינו כי שם איש הוא הנוכח לשם אשה, כי אשה מורה שאין לה כח להתגבר על רצון לבה, ואיש היינו אף שיבא לו תשוקות ורצונות יוכל להתגבר עליהם, אבל אדם מורה שהוא מנושא על כל החמדות והרצונות שלא יבא לו שום רצון והשקל ללבו בלתי לדבר שהוא רצון הש"י. ומה שנאמר בפ' נגעים תואר שם אדם, כי צרעת מורה על חסרון במדות הכעס, וזאת המדה נמצא ביותר באנשים גדולים

אחי ונעי קולאים יקרים א' איך אפשר שלא לזרוח משמחה שכבר נכנסו לחסות צליו של חודש ניסן המעומר בניסים שבו מזכרים זכרת האילנות לכתחילה כנראה חודש, וזכר זעיתו מה טוב! הסימן המוצהק להתחלשות העולמות ולהכין הכלים (ולאח צפוינים) לקראת הקרבת קרבן פסח זשאיפה לחגוג השפא צבית המקלש עם משיח לדקינו,אמן. ובנתיים הכנות קחתניות לקראת ליל הסדר המקודש שבו נספר על ניסי ניסים שנעשו לצבותינו ולנו נשאל רק לחיך ולשמוח ולהלל את מלכינו. אשה פי תזריע וילדה זכר. במדרש (ויקרא רבה פרשה י"ד, ב') אשה דעי למך הוק וילפעי איתן צדק אמר ר' נתן מחשבין אנחנו לשמו של אברהם אבינו שבה מרחוק. הנה כתוב עושה חדשות וכו' המחדש בכל יום וכו'. והאומנם לפי פשיטא מה חידוש יש באם מחדש בכל יום אז גם ההתחדשות יעשה הרגל ומה חידוש יש? אך הענין בזה כי הש"י עושה מההרגל חידוש שמתחדש ויבא פליאה בלב המיחלים לו על כל דבר לאמור מי ברא אלה, כמו אברהם אבינו ע"ה שהיה העולם מתנהג כמה שנים קודם שבא אע"ה לעולם, ולא היה מי שישאל ויתפלא על הנהגתו, ובלב אע"ה היתה פליאה גדולה מאוד (בראשית רבה פרשה ל"א), תאמר שהבירה בלי מנהיג מי הוא בעל הבירה, וכשראה הקב"ה כי שאלתו לא היתה כדרך מחקרי הטבע רק כי רצה באמת לדעת מי ברא אלה, כדי לעבוד אותו, ועי"ז מאם כל תענוגי עוה"ז, אז הוצרך הש"י להתגלות לו ולהראותו כי הוא ית' הוא בעל הבירה. ועל ענין הזה נאמר אשה פי תזריע כי אין לשער ערך פחיתות של כינוי שם אשה מה הוא בעולם אצילות כמו שמבואר בגמ' (שבת פ"ה): ששאלו מה לילוד אשה בינינו. ונאמר אשה פי תזריע וכו', היינו מי שיש לו חשק אמיתי בחזק ותוקף להש"י, וילדה זכר, והוא שישגי ברור ישועה אמיתית, כי לידת זכר מורה על ישועה אמיתית, כי כל המצבות נכללים בנפש אדם הישראלי. וזה ענין המדרש מחשבין אנחנו לשמו של אברהם אבינו ע"ה, היינו שאברהם הכיר מעצמו שיש מנהיג בעולם, ואנחנו נוכל להכיר כאשר נישא דעתנו לאברהם להתבונן בדרכיו, כי התעוררות לב אברהם יתפלא בעיני כל מבין מדוע התעורר בלבו להרעיש ולהרעים לידע מי ברא את העולם ומלוואה, וכמה אלפים נפשות היו קודם ולא עלה על לבם לשאול זאת, מזה ההתעוררות עצמו נוכל להבין כי יש בורא ומנהיג, כי התשוקה שבא ללב אע"ה ג"כ לא היה רק ממה ששלח לו הש"י בלבבו, כי באם אירע זאת בדרך הטבע מדוע לא אירע לכל העולם, וזה שאמר המדרש מחשבין אנו לשמו של אברהם אבינו כי שמו מורה על רצון, כמו שנמצא בבני אדם שנקראים ע"ש מעשיהם ואומנתם לפי שכל רצונם הוא בדבר שהם עוסקים בה, וגם שמו בגימ' רצון, וזה אשה פי תזריע וילדה זכר. האני אשביר ולא אוליד יאמר ה' אם אני המוליד ועצרת אמר אלקיך (ישעי"ו ס"ו, ט). מתחילה כתיב לשון עתיד האני אשביר ולא אוליד ואח"כ נאמר

הברי תורה לסעודה ראשונה ליל שבת פגנר יצחק אבינו להציל מהבלי משיח ויאמר פקול רחם וישמחה ה' היא סעודתה ה' תפקל פפוחין קדישין

נדבק בהם חלק מאותה טומאה השורה בקרב האומות, אבל פנימיותם ומקורם קדוש. אמנם רמז לנו הכתוב שבאומות העולם שייכא טומאה זו בפנימיותם, כי ממקום טמא באו, ויסודם ושרשם מסטרא דצרעת, עד אותה העת שיתקיים הכתוב כי אעשה כלה בכל הגוים, ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ. ובדרך זו נבא אל הביאור, בהקדם מה שפירש בספד"ק באר מים חיים עה"פ והיה בעור בשרו לנגע צרעת, שלכאורה יפלא להזכיר והיה שהוא מורה על תכלית השמחה כאמרו ז"ל (ויק"ר פ"א ז') אל נגע צרעת. וביאר כי הנה כל המעלות הטובות הנכבדות אשר יחנן ה' בם את האיש הישראלי, הכל ברא ה' לכבודו שיעבדוהו בזה, ואדם הסכל לא די שאינו עובד בהם לה, כי אם אדרבה עובר בהם על רצונו וכו', ובחינת תשובה עילאה היא, שאם האדם נשקע במדה רעה ובתאוה רעה, ובא לחזור אל ה' אלקיו, לשוב עדיו ולדבקה בו ית', לא די לו במה שיעקור המדה הרעה וישליכנה מעל פניו, רק אדרבה יראה לקחת מדה וחמדה הזו לעבוד עמה עבודת בוראו, שע"ז אמר דהע"ה וחמאתי לנגדי תמיד (תהלים נ"א), ואכן היה חמאו תמיד לנגד עיניו, בכדי להפך המדה הרעה שהיתה בו בעת חמאו לעבודת השי"ת, ולזכור החמדה העזה ואש התבערה שבערה בו בעת הלז לעבירה, שיחמוד עתה כמו כן באש להבה בתשוקה נפלאה לעבודת הבורא, וזהו שאמר הכתוב אדם כי יהיה בעור בשרו שאת, פירוש איזה מעלה שהיא מרומם ונישא בה על אחיו וכו', והיה בעור בשרו לנגע צרעת, כי יעשה במעלות הללו החשובות דבר שהוא נגד רצון הבורא, ונתהפך לו מענג לנגע, כי הפך המעלה שהיתה בו לעבודת ה' שהיא תכלית העונג והשמחה, לעשות בה דבר חוץ לעבודתו שהוא נגע צרעת, ואמר הכתוב והובא אל אהרן הכהן, שצריך להביא חמדה ומעלה ההיא אל הכהן, לכהן ולשרת בה לשם ה', ולא די שישליכנה מעל פניו, שלא להשתמש בה עוד לעבירה, כי אם עוד צריך לעשות בה חבילות של מצוות, כאשר הוא הפכה מענג לנגע, כן עתה צריך הוא להפכה ולהעלותה לנועם ועונג העליון. וז"ש הכתוב והיה לשון שמחה, כי שמחה גדולה היא לפניו, כשקרבים אליו מריחוק מקום כזה, ועל כן נסמכה פרשה זו לפרשת היולדת, כי שוים הם באיכותם, כי שם הנה נעשה מטמא טהור, שאחר עבור ז' ימים תשב בדמי טהרה, כי יתן ה' טהור מטמא, וגם הדם נעבר ונעשה חלב בבחי' טהור מטמא, וכן כאן מביא את הנגע אל הכהן לשרת בו לה, במה שעבד לעבירה עכ"ז ז"ל [דברי יואל, תזריע] מל"ט

מחנת יצחק

לגלח ערב פסח עד אחר חצות, עדיף ע"י גוי או בעצמו?

ממילא עדיף שיתגלח קודם, אבל ע"י עצמו פשיטא דשרי. אמנם בש"ך שם מפרש, דהכוונה דעדיף קודם חצות, כדי שלא ינהוג היתר אחר חצות בזמן שלאחרים אסור. ולכא"ו לא הזכירו הפוסקים לענין אבל, דעדיף ע"י עכו"ם. ומ"מ לכא"ו כל ההיתר שכתב הרמ"א מיירי דוקא מאבל, ולא שאר אדם ששמחת שעת הדחק תעכב עד אחר חצות. ע"י עכו"ם אם הוא דין לכתחילה או בדיעבד? ובמ"ב ס"י תק"ח סק"ה, כתב: "לענין להסתפר ע"י עכו"ם אחר חצות, הסכימו הרבה אחרונים להקל, אף שמתה ראשו לצד המספר ומסייע קצת, אבל ע"י ישראל אסור אפילו בחינם, משום דהוא מלאכה גמורה". לפי"ז משמע דע"י גוי הסכמת האחרונים דלא נאסר, ולא דמי לחוה"מ שלא נזכר קולא בזו"ע (ביה"ל ס"י תקל"א ב' ד"ה אין מגלחין), והמ"ב לא הזכיר כאן היתר ע"י עצמו. ועשו"ת שבות יעקב ח"א סי' ר"ז. ויש לדקדק ממש"כ המ"ב להלן בסמוך: "ונשמילת צפרנים, אם שכת ליטול אותן קודם חצות, יש להקל אפילו ע"י עצמו, או ע"י אחר בחינם", הרי שבדוקא נקט כאן היתר ע"י עכו"ם ולא היתר ע"י עצמו. וע"ש בשע"צ אות ז', שכתב לענין צפרנים, בשם האחרונים, "דאפילו בחוה"מ גופא רוב פוסקים מתירין בכס"י תקל"ב, ויש בסמוך ע"ז עכ"פ בערב פסח דקיל מחוה"מ", ולפי"ז לענין עכו"ם י"ל דלא החמירו במלאכת ע"פ בממירה לעכו"ם (ע"י ברמ"א ריש השתכר), וממילא הוא מותר לכתחילה, משא"כ ע"י עצמו אף שאינו עושה להשתכר, מ"מ לא מצינו שהותר. **אופני היתר נוספים בשעת הדחק ה' ובשערים המצוינים בהלכה** (להגרש"ו ברוין זצ"ל, ס"י ק"ג הערה ו') כתב: "ובש"ך יו"ד (שצ"ט סק"ב) משמע, משום דאם אין אחר מותר גם ע"י עצמו, וכדי שלא יכנס לרגל כשהוא מגולח". ויש עצה נוספת להיתר בשעת הדחק בנידו"ד, שילך אצל ישראל עני, ויסתפר אצלו בשכר, כיון דלעני מותר כמ"ש בשו"ע תס"ח סק"ו, אלא שיעשהו בצנעא (ע"י מ"ב תקמ"ב סק"ז) ואלה כספר דלני שלום (סיומן קנ"ב סע"א) שאין לגלח את השיער ע"י גוי, כיון שע"י זה מתעבר כלל היסודי עס כלל הגוי וסיוני עס: "ולכן יש להזכר ולהתרחק מזה".

מחנת יצחק

חברים מקשיבים לקולך {43} – אין הברכה שורה לא בדבר המדוד...

א- בששון ובשמחה בגיל וביראה התחלנו זה מכבר בס"ד מדור חדש אשר יעסק אי"ה בסוגיות הנלמדות והמפרסמות אבל כאן נשתדל להביא טעם נכון ואמתי שמביא להתרגשות רבה ולהתפעמות גמימה הנפש לשומעים שמתמלאים בשמחה פעוניה ולרחק כטפח מעל חקרעק מרב התלהטות הלב לאבינו שבשמים ומקבלים פוחות מחדשים לעבודתו ותפורה "חדש פגשר נעורכי" לחדש ולהתחדש בערות

יששכר שפירא על בבא מעיעא דף מב. ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו ה' (בראשית כו יב). ותרנומו מאה בדשערוהי. ונ"ל כונתו על פי מ"ש בפסוק (קהלת א' יח) ויוסף דעת יוסף מכאוב. כי קיום העולם הוא רק על ידי הברכה, לכך אמרו לברך כרוך השולח ברכה בכרי הזה (תענית ח' ע"ב). אך אין הברכה שורה לא בדרך המדוד וכו', אלא בדבר הסמוי מן העין (תענית ח' ע"ב). והנה לפי זה עד כדי שהדעת טועה כולל להיות ברכה, אבל יותר מכדי שהדעת טועה, אין יכול להיות ברכה דלנגד זה היה כדבר המדוד. והנה לפי זה מה שמוסיף דעת, וכח המושער שלו הוא חד וגדול עד שלא ימעה כלל, אם כן אין הברכה מצויה בשלו. והיינו יוסף דעת יוסף מכאוב, כי אם אין ברכה אין כלום. והיינו לא לחכמים לחם (קהלת ט יא), ר"ל לחכמים דייקא, והבן. והנה הטעם דאין הברכה שורה בדבר המדוד, נ"ל דהא יש לדקדק למה תקנו השולח ברכה וכו', ולא הנותן ברכה. אך הענין הוא, דהנהגה הסתמית היא השגחה מסותרת בהטבע והיינו השולח, דהטבע הוא השליח, ואם כן בדבר המדוד שאין יכול להיות נסתר, אין בו ברכה. ולפי זה מובן דאם יתן הש"ת ברכה בעצמו שלא על ידי שליח היינו הטבע, ואינה מכוסה כלל בטבע, ודאי אין שום דבר יכול לעכב על ידו, ושורה בכל אף יותר מכדי שהדעת טועה. והיינו שאנו מתפללין בברכת השנים בדרך עלינו ה' אלהינו וכו' ותן ברכה, דייקא אתה בעצמך תן ברכה ולא על ידי שליח. ועל פי זה יבואר הפסוק הפונה קדים ויזרע וגו' וימצא מאה שערים,

כתרנומו מאה בדשערוהי, וקשה איך יתכן זה הא הוי בזה כדבר המדוד, דזהו ודאי (יותר) בכדי שהדעת טועה, לזה אמר ויברכהו ה' דייקא ולא על ידי שליח כנ"ל. והנה כזה אמרו רז"ל במסכת שבת (כ"א ע"ב) בענינא דחנוכה ולא היה בו להדליק אלא יום אחד, וכיון שהיה משוער בו ודאי אין ברכה בו, רק נעשה נס והדליקו ממנו וכו', ממנו דייקא ולא שניתוסף, רק שהיה נס בשעת הדלקה שלא נבער מן השמן רק חלק שמינית, ואם כן מיושב הקושיא דראוי להיות רק ו' ימים חנוכה (ב"י אורח סימן תרע). דלפי מ"ש היה נס ביום ראשון כמו בשאר הימים, כנ"ל ברור והוא נכון מאד בס"ד. [שמח משה, תולדות] עוד צפון ברך. הלל. נרצה. י"ל רמזו לנכון השני דרכים ואופנים בעבודת השי"ת האין דרך הצפון והנסתר בהצנע לכת. ב"ן לעבוד את השי"ת בריש גלי ללמוד וללמד ולהתפלל בקול לעורר אחרים שילמדו ג"כ ממנו וכיוצא וזהו י"ל רמזו המעלות שיש לכ"א מאלו שני האופנים. צפון (היינו הצפון ונסתר) בריך (שולט יותר הברכה כשאהייל שאין ברכיה שולטת אלא בדבר הסמוי מן העין) ולעומת זה יש מעלה בבחי' הל"ל (שאהייל בפסחים כויתא פיסחא והלול"א מרפסין אינרא לומר ולהתפלל בהלל והודיה להשי"ת בקולות וכח גדול כאלו יפקעו האיגרות והיינו עבודה בגלוי ועי"ז יהיה (נרצה"ג) גם לאחרים שילמדו מעבודתו הרצויה לכל ויתפללו עמו ואחיזל כל המוכה את הרבים אין חטא בא על ידו וזהו מעלת עבודה הגלויה) [שער יששכר שפירא, חיים אלעזר בן צבי הירש, אדמו"ר מנקאטש] מלכות

"יהב ליה ידית, ואוקמייה" לב בוער וכסופים להשם יתברך מהאדמור מקאמרנא זצ"ל (62) – סוד הספחת מנחת יצחק

הנה תהלות לאל עליון וזה אותנו ה' יתברך להוסיף מדור הדש שהתקלנו בס"ד זה מפקר, שפמרתו הפשוטה להלהיב לבות ישראל קדושים לאביהם שבשמים גם במצבים הכי קשים וגסיונות "שלא נדע" הכל לא מדילי אלא מהרב הגאון המפרסם בנגלה ובנסתר בוצינא קדישא חסידא ופרישא בנן של קדושים כקש"ת מוהר"ר יצחק יהודה וחיאל ספרין זצ"ל אב"ד דק"ק קאמרנא בעל "היכל הברכה ו"אוצר החיים" ועוד.. האדמו"ר מקאמרנא איש קדוש וכל רן לא אגים לה, שופך אור חדש ומצחצח וחדושים שלא שמעתם און ביאורים נפלאים מזויות שונות המשלבים את הלב ומגלים רק טפח מאור תורתו הזורה תורת אמת, ובאמת שיש בדבריו הרבה משגים בקבלה, ודבריו דברים עמוקים, אך החלק העקרי שנתמקד בו במדור זה הוא לשונו הנהיב ואהבת ישראל ללא גבול, לשונות של עידוד ותמיכה, הכלה רח וילפון נפשות פצועות הנזקקות כל כך ליחס של אבא אוהב ותומך, ונוטע תקנה, והתחלה חדשה ואור חדש מפציע ומחדש את הבריות בחיות חדשה ולב שמת, ובטחתי שגם מי שלא מבין בסוד הענינים, ומצא מרצוע לנפשו וכו"ש מי שפקר בא בסודם של דברים] ודרך סלולה להתחדש לנער מעליו את כל הצרות ופבריה חדשה להתקרב לאבא שבשמים שאוהב אותנו אהבה שבמעט שבן תמותה לא יכול לתפס ולהכיל, האדמו"ר ממש מלנה אותך יד ביד ומראה לך את הדרך לצאת מהצרה שלך. ויתדבק בו יתברך. ואלו מה צפנת צהקלמה "קחו ספרי והספיעונו זו וזמנא כי לכו נברחתי שנתפשט על ידי הטכמה זאת בעולם על פי דרכי מן אור שבעת הימים אמון מפלל אמון מכסה רבנו הקדוש אור המאיר אור עינינו וישראל בן אלעזר בן עזר הכיז"ש טוב חשך האיר עינינו בלוחו נלך עד ביאת יעון ואתי תלמידיו הקדושים מסמכים מן הקדוש הזה הסמך מלחיה השילני הגביא ואם יקשה לך אחי על חריכות דבורים שהכרח לי מאל הפננד להזכיר פהם חשני נקמה משלשה גזולי עולם ואין בי פחד מאיש פגע ונגע פי כתי רב וענוס פלחיה תפוק. והכרח לי לכפז בן ומדגו אחי לכך וכות ואני מסמך דביעי לממן הכיז"ש או שלישי ודי צוה הכרח והכרח לא ונגה", ומעתה, יש להתחזק ולהוסיף קדושה ובפרט בזמן הזה בלנו וקוקים להנגה פנימית וחיזונית גם יחד ואנחנו כבר אחרי הג הפורים הנפלא במסעינו לקראת פסח הבעל"ט, וזה צריך להשתמש במה שהספקנו לשמן בהג החנה ומטו בשבט, ומפורים, ויש לקחת הכל בחשבון. ולכן יש לנצל הודמנות פז זאת להתאמן ולהתקרב אל ה' יתברך, בסיום כל מאמר נשתדל לסכם את דברי הרב בדי שנוכל לצאת עם "פעקאלע" וה' יהיה בעזרנו. זו ההקדמה תשאר בכל שבוע, אז אם אתה כבר מכיר, פשוט דלג לעיקר התוכן...

כל הנשמות ויניקת ב"לק בל"עם שעולה לא"ה ר"חל היה משם פמבאר בלק"ת יע"זש פי בלק מסוד קנן ובלעם מסוד הקל. ודע אחי שיש בהמשה גבורות מנצפין שנתחלקו בחומא פמא דין דרועין אצבעין ובאלו המקומות יש שני מקומות המוציאין הקל בסוד חומא פמא ב"פ הקל ומשם יניקת בלעם בסוד סיד היכל פי ס"ד הוא ב"פ הקל ובלעם הנשארשין בהיכל שם אדני בתר דרחל כמו שנקאר והנה מבאר בדברי מרן פי עקביים דלאה הם תוך בתר ראש רחל ואז אותן האורות דלאה נתנין בבתר רחל באותו מקום שהם נבלעים העקביים דלאה ואותו ראש רחל ומקום שנגבלעים העקביים דלאה הוא סוד בלעם על שם שבלעו בתוך העקביים ומשם הוא יניקת הקלפות מאותן העקביים ובמקום המבליע אותן והיו קלפות בלעם שלוקח אותן האורות מסוד ספחת: ואמנם בלק הוא מסוד אותן הרגלים בעצמן דלאה ונקרא בלק על שם שבלוקין ובמקעין אותן הרגלים תוך בתר דרחל והיו בלק הארה היוצא לחוץ אל הקלפות מסוד קרום ביצה תולדה לשאת פי בלק מהארות אמא פמבאר בדברי מרן בלק"ת שם ועין בזה אחר מות בסוד ביצא דקשמא שהביצה הוא יסוד דאימא דעת דזעיר ע"ש בזה"ורקיע וכשיוצא הארה זאת אל הקלפות בסוד ב"פ בלק בלעם עולה ספחת והם מקמרגין על נשמות ישראל קשין גרים לישראל בספחת פי קלפה זאת מנגד לבחינות נשמות ישראל: וטעם הבהרת ענה פשילג נגד עולמות הדרך רחל פי דוע שקומת רחל נבנית על ידי שלישת אלפין בסוד נצבה שגל לימנד פמבאר בתפלת ר"ה בפע"ח. ובשגברין עונות נאמר ותרד פלאים פי בקדשה מגדל אור אלפין אלו לא יכול אדם להסתכל בפני הנה כי הם סוד וידבר שלישת אלפים משל פי משלשה אלפין הכ"ל נמשך פניה לש"ע רבוא אורות כמנן משל והיו סוד פי לשלג יאמר הנה ארץ פי משלשית אלפין נעשית המלכות הנקרא ארץ והאיר על עבר פניה גדל אור הנחיר המבטיק כל העולם וכשהעונות נורמין אזי אוכרת כל אלו ויונקין קלפות עש מבהירות הגדול הנה בסוד בהרת ענה פשילג וזכר כלל זה שאין נעשין הפרצופין לאה רחל בנן קומה תקדושה אלא אחר התגלות מוחין דאבא ואל תתמה בזה כי הנגע אינה סמאה אלא דין קדוש אשר נתגלה על אדם הצדיק שערין לא נתברר ויש בו טוב ורע אזי נתגלה הנגע דין תקוף לגרש הקלפות והבהירה חפשית פי הצדיק ממתיק הדינים בשרשין ואז על ידי הדינים נדחה הרע מנגו והצער והדין הוא לישראל במקום כל הדינים והרשע על ידי הדינים מוסיף גרשעו ונתן ב"ח בקליפות ומוליד נגעים סמאים בגנן הקלפה ר"ל: סימני סמאה מתיה מבצרת סימן שפסר בחינות חלק אלהות שלו. המתיה את הכל והרשע מסר חיותו אל הקלפות והחיה את הקלפות המתים והחיות מבצר בתוך הלב באמצע, והבן.

מנחת יצחק

מה־אתבתי תורתך {51} – סוד אשה פי תזריע וילדה זכר

צריך אני להקדים בכאן הקדמה אחת שכתבתי בספרי הגדול מן אלה אופנים שכתבתי על א' ועירא של ויקרא (א א), כמ"ש באופן מ"ו ושם הוא בארוכה, וצריך אני לקצר בכאן. ולדעתי כונת משה בתפלתו ליכנס לארץ ישראל, לפי שראה גלגולו של שלמה המלך ע"ה שישב על כסא (מלכים א' ב יב), שהוא כסא ה' ממש מכון לכסא שלמעלה, ואיתא בספר סודי רזיא נקרא הקב"ה מלך שהוא בנימטריא צ', שאין הקב"ה שוכן פחות מצ' אלפים רבבות

מלאכים, תני ר' חייא כסא שעשה שלמה היו בו צ' אלף קתדראות, והיו יושבין בו ע' סנהדרין כסא אחד מימין לגד החווה, משמאל לנתן הנביא, מלפניו כסא אחד שישבה עליו בת שבע אמו. והנה נרמז ענין זה והיה ה' למלך על כל הארץ (זכריה יד ט), שאין הקב"ה נקרא מלך בפחות מהמרכבה שנרמות במלת אר"ן, שהיא צ' אלפים רבבות, אדני אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ דייקא (תהלים ח י), כסא שמים הודו, ובכמה משריין מכסא

הודו, לזה אמר תהלתו מלאה הארץ (חבקוק ג ג), דהיינו מנין אר"ץ נוטריקון צ' אלפים רבבות. וכן אומרים בנשמת המלך היושב על כסא רם ונשא, חוזר ומפרש בכמה שכינתו על הכסא שוכן עד מרום וקדוש, קאי על מלך שאמר מתחילה, דהיינו כמנין שם מלך שהוא צ', כן הוא שוכן עד לא פחות מצ' אלף רבבות, ונתן טעם למה אלף רבבות, ונתן טעם למה דוקא שכינתו בצ', חוזר ואמר רננו צדיקים בה', לפי שהקב"ה צדיק וישר, מזה הטעם צדיק אתה ה' (תהלים קיט קלו), ר"ל השם של ה' הוא שוכן למעלה לא פחות מצ' אלף רבבות, אבל למטה אין אוכלוסא פחותה מס' רבוא (ברכות נ"ח ע"א). וז"ש וישר משפטיך, במלת ישר נרמזו השבון ששים רבוא בזה האופן, י' פעמים ש' ג' אלפים, ר' פעמים אלפים הרי ס' רבוא. וז"ש (ע"ז כ"ה ע"א) שנקראת התורה ספר הישר, לפי שאותיות התורה הם ס' רבוא, והם רמוזים בני תיבות של ספר הישר, מלת ספ"ר נוטריקון ס' י' רבוא פרצופין, זה ספר תולדות אדם (בראשית ה א), שהיה אדם כלול מתחילה מס' רבוא פרצופין, ודוד שהוא גלגול אדם אמר במגילת ספר כתוב עלי (תהלים מ ח), מזה מתפשטין בספר ס' רבוא ששים, נוטריקון ספ"ר ישר הוא השבון ס' רבוא, כי אלהים ברא את האדם מתחילה שהיה כלול מס' רבוא נשמות, נרמז במלת ישר, ויש צדיק וישר הוא, צדיק על השבון צבא שלמעלה שסביב הכסא, וישר על אוכלוסא שאין פחותה למטה מס' רבוא. וכן אמר (תהלים לג א) רננו צדיקים בה', לקביל החשבון של ו' אלפים רבבות שלמעלה, בה' דייקא, לישרים על השבון ישר של מטה. והנה צריך ליתן טעם הלא על כסא של מטה היו יושבין רק ע' סנהדרין, והוא אומר וישב למטה על כסא ה' שהוא ממש לכסא שלמעלה, והלא רחוקה היא כמרחוק מורה ממערב. אבל רוי עילאה הוא, ומכון לשבתך פעלת ה' שאמר משה (שמות מז יז), ומכון לשבתך עולמים שאמר שלמה (מלכים א' ח יג), מכון הוא בפסוק (קהלת ז כח) אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי. והעניין כי ע' סנהדרין היו לקביל ע' אלפים, כי כל א' וא' כלול מאלף, ואחר כך היו ב' כסאות לגד ולנתן והם היו נביאים, והנבואה היא בסוד י', נמצא כל אחד מהם היה כלול מאלף. וצריכין אנו להקדים הקדמה אחת מספר יונת אלם, שהוא סוד רוא דבריתא (קידושין י"ז ע"ב) אמה העבריה אינה עובדת לא את ה' ולא את הבת, עבד עברי עובד את ה' ואינו עובד את הבת, עבד כנעני עובד את ה' והבת. והנה ג' דרגין אלין הם סוד ג' עולמות בריאה יצירה עשיה, אמה עבריה היא בסוד נשמה, שהיא באה מסטרא דבינה ה' ראשונה של השם אימא עילאה מקנא בכורסיהו, לכן אינה עובדת את שניהם, לא את ה' שהוא סוד עולם היצירה דתמן מקנן ועיר, ולא את הבת שהוא עולם העשייה דתמן מקנן השכינה. אבל עבד עברי שהוא מסוד מטמרון עולם המלאכים, דתמן רוח עושה מלאכיו ורוחות (תהלים קד ד), עובד את ה' שהוא סוד ועיר, אבל אינו עובד את הבת שהיא למטה בעשייה. עבד כנעני שהוא בסוד סנדלפון אופן אחד בארץ בסוד אליהו בארבע, ר"ל אליהו הוא בעולם הרביעי (ברכות ד' ע"ב) עולם העשייה, ונרמז במיש' רז"ל (ברכות ג' ע"ב) אליהו ז"ל זכור לטוב, ר"ל במלת זכור לטוב נרמז באיזה מקום רוח ה' ישא את אליהו, דהיינו במקום סנדלפון שהוא בנימטריא זכור לטוב שהוא כמספר שוה. אבל אליהו בארבע, ר"ל כשכותבים ארבע תיבות כמו שאנו אומרים בברכת המזון אליהו הנביא זכור לטוב, שם נרמז ענין אחר שאליהו הוא המושל בארבע, דהיינו בארבע מאות איש של עשו (בראשית לב ז), שהם ת' בתי דינים דהציפין המבוארים באדרא רבה בפרשת נשא (וזה ח"ג), שכן ד' תיבות אלו וכי יש לי כל (בראשית לג יא), הם ת', בסוד הנני אלקים שאמר יעקב וכי יש לי כל, ויש ליי' כ"ל בנימטריא הכי הוה, כי אמר אלהים על הנוך שהוא בעולם היצירה, וכי יש לי כל על אליהו שהוא בעולם העשייה, שהוא יבא עם משיח בן יוסף כמבואר בפסוק בכור שור הדר לו, וזה בן יוסף, קרני ראם קרניו (דברים לג יז) זה אליהו הנביא זכור לטוב, שכן נרמז בר"ת 'קרני ראם 'קרניו, שהוא סוד קריק שצריך לכוון בראש השנה בסדר קריק (תקיעה תרועה תקיעה) על אליהו הנביא זכור לטוב דסליק הכי בחושבנא שהוא ממונה עליו, שכן הוא בסדר השלישי שהוא בסוד עשייה בשלשה סדרים שהם סוד שלשה עולמות, אבל כשהושבים עולם האצילות עמהם, אזי ארבע עולמות הם אליהו הוא בארבע, ר"ל בעשייה שהוא עולם הרביעי. וכן נחלק היום לג' דרגין אלו, בשחרית הוא סוד אמה העבריה שאז זמן דנשמתא, כמו שאומרים בשבת בשחרית נשמת כל ה', במנחה הוא סוד עבד עברי, ובערבית הוא בסוד עבד כנעני, שאז התפשטות כתנות עור בעי"ן, ולא כמו בשחרית שהוא או"ר באל"ף, כמו שאנו אומרים יוצר אור, כן עבד כנעני הושבניה ע"ר, שלקביל זה כנען בידו מאזני מרמה (הושע יב ח), נדרש על סנדלפון לשבח שבידו הקליפה שהיא מאזני מרמה שמכניע אותה, לכן נקרא כנען מלשון הכנעה, שסנדלפון מכניע המאזני מרמה. וזהו סוד בא אחיך במרמה ויקח את ברכתך (בראשית כז לה), במרמ"ה דייקא, ר"ל לעת ערב כשקליפה שנקראת מאזני מרמה שולטת בעולם, באותו עת בא יעקב ותיקן תפלת ערבית, ובוה רמז ויקח ברכתך. ובכאן רמז יצחק לעשו שיעקב הוא המתקן תפלת ערבית (ברכות כ"ו ע"ב),

אומר זו תפלה (תענית ב' ע"א), ותקנה ראשונה של י"ח פסוקים נשארה במקומה, לזה הסוד ומוזה הטעם גם כן תחלה כשעלה משה לקבל הלוחות ראשונות, היו ישראל במדרגת זכר בעלמא דדכורא, בסוד עיר גבורים עלה חכם (משלי כא כב) במדרש רבה [פרשת אמור (ויק"ר פלא"ה)], אל תקרי גבורים אלא גברים,

שעלה משה במדרגת זכר, ואז ישמח משה במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת לו, היה בסוד עבד עברי שעובד את הבן, לכן קבלו הלוחות בארבעים יום שהוא סוד אשה פי תרדע וילדה זכר, שצריך להמתין מ' יום לזכר, אבל לסוף ארבעים שירדו ישראל לעשיית העגל והתישו כח של משה כנקבה (עיין ברכות ל"ב ע"א), [מגלה עמוקות ר"נא:]

מגלה עמוקות

מְהֵאֲתַבְתִּי תוֹרַתְךָ – 9990 9990 – מְדַרְיָה הִבְנִה לְפֶסֶח וּלְמַתַּן תּוֹרָה מְאוּצֵר הַחַיִּים מ'

עמו ובמשכן נא' שמן למאור דיבור: שמן המאור קול שמן משחה הבל קדושה שלהם ואין להאריך. והמקדישין עצמן לשמרו דבור קול הבל שלהם כי הבל קטן לא נאבד אלא סליק לעילא: ונקיני הדעת התפצלים בעבודתך ובתורתך וקרבתיך יקרו בו לבבם כך במדת ונקה. מימי קדם צנורת הקדשות שיריקו שפע והעוונות יתהפכו לזכות כימי קדם ולא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם סוד וכאן שני כתובים נוצר ונקה והכתוב השלישי הדעת עליון מכריע בין תרין מוליץ קדישין להשפיע כל טוב על בית ישראל בדעת מכרעת ונקיון הצינורות נימשוך מימי קדם אל הים האחרון מלכות אם המנקה לשבים מקבלת שפע מהרה נקיה ואנו מברכין ברוך מלך מהלל בתשבחות. מלך דייקא וכ"י אומרת ומלכות ובשמים לקמורת נימשוך משם ועל הכל יש דרושים ארוכים אכ"מ: והבדלשין רוחן ויצרם וממשיכין שפע מהרה נקיות מביא לידי זריזות עד תחית המתים ויזהר שיהיה נקי מדי ומישראל ומי שמדמה צורה ליוצרו כאלו נבנה המקדש בימיו: ומרומו מצוה זאת באות למ"ד מגדלא מגדל דוד קדש הקדשים המלמד די לקרב מקדש ד' כוננו ידיך כי בנין קומת מלכות על ידי לימודי ד' עיין זוהר שיר בסוד מלך גדול אות למד דעייל לקדש הקדשים כי שם צוה ד' את הברכה חיים מגדול עז שם ד' ולמד מורה על לב כידוע ובית קדשינו לב של עולם הכל ידוע ומפורסם ועיין בפרדס צורת הלמד עיקרה נגינה ונרמות השפעתה במלכות על ידי תפארת ואחר חורבן יש שינוי דק בצורתה המורה על החורבן וממשלתה שבתו כוכב ישראל לעוה"ב עיין שם היטב ובאוצר הכבוד:

והשמיחין ב'סורין ומקבלין ב'אתהבך יאמר נא במדת ופשע לחסד לאברהם בפשעכם שלחה אמכם ואברהם הוה בזבינו דילהון וכנסת ישראל אילה שרחמה צר משבחת תפארת תפארתו עבור על פשע וזה מדת כל דבר שהיה בכלל יצא לידון בדבר החדש וכו' ויצא מן הכלל להיות ראש לשועלים ולשתף בגלות עם בניה בדבר החדש מטטרון הנתחדש בכל יום עיין דברי מרן אלקי אי אפשר להחזירו לכללו עד שיחזירו משפט כתוב לכללו בפירוש לעיני כל חי. ואנו מברכין לשמו ברוך שמו מלכות שמים שמו אחד המשותף בשמנו ואי אפשר לעזוב אותנו בגלות ונבנה המשכן בעצי שטים כד"א שרפים עומדים ממעל לו ממעל להאי קליפה לאכפייא להון והבן. ועיין זוהר עלה קמ"ז וק"ע ובוזה ידמה ליוצרו להשתתף עם צער חבירו ולא יזכור לו שום דבר אלא לבו יהיה מלא רחמים: והמקדישין שמו הגדול ירונו וישמחו במדת והטאה פומא קדישא דביה ארחיצו אבהתנא למלכש בהבל הקדוש וזה אשר נשבעת לאבותינו ומשם מושכין הנביאים כח נבואתן מה רב טובך עולה הבל שממנו נעשה מקוף לזעיר ולבוש לצדיקים ונפרדין הקליפות. ומקדש ד' מרוממות שמו הגדול קדושה מחמשה מוצאת הפה קו"ף מגיב"ק דל"ת מדטל"נת וא"ו מבומ"ף שי"ן מושסר"ן ה"א מאהח"ע ישראל קדושים פה קדוש-נטיר מכל דבר רע ומשם מושכין הנביאים נבואתן הסתומה וזה מדת דב"ר הלמ"ד מענינו כי לפעמים נלמד מענינו ולפעמים מסופו כי סוף כל סוף הכל יהיה לטוב ואין להאריך. ידוע למשכילים סוד הנבואה ורוח הקדש כי כל זמן שלא יצא לפועל דמיוני יכול להתהפך כחומר חותם ואנו מברכין שמו ברוך ומהולל בפה

מְהֵאֲתַבְתִּי תוֹרַתְךָ {51} – פִּי־עֲלֶיךָ הִרְגֵנוּ כֹּל־הַיּוֹם – חֵלֶק כֹּא'

במעלת קדושים וטהורים כוזהר הרקיע מזהירים ויחד עם הד הקול המחבב את התורה ומעשיה על ישראל "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו", שומעים אנו גם כן ברגשי תנחומים "הרוגי לוד אין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתן" בתקוה לתנחומים, שנבדלו התחיה העתידים יהיו חיים טובים וארוכים, ולא יהיה שוד ושבר בגבולנו, ויחד עם כל העם המצפה לתשועה יענו תמיד: בית יעקב לכו ונלכח באור ד' [מאמרי הרא"ה, על במוותינו חללים] מעלת מסירות הנפש למען האומה והארץ כל כך גבוהה, עד שהם שאין כל בריה יכולה להיות במחיצתם בנן עדן. לסיכום הסוגיא המורכבת כל יהודי צריך לדעת שכדי להכלל בהגדרת הרוגי מלכות צריך לאמץ את דברי השל"ה שפוסק כי יש לברך על המוות בשמחה על מצוות קידוש ה': ונראה בעיני מי שבא לידו קידוש השם ומקיים מצות עשה... אז קדם שיתרגוהו יברך בשמחה ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לקדש שמו ב'רבים, כדון הרבה מצות עשה שמברכין על קיומן. וידוע בשם המהר"ם מרוטנבורג כי כל מי שמוסר עצמו על קדוש ה' אינו מרגיש שום כאב ו'סורין בשערה שיתרגא... אשריהם ישראל.. וזוה סיימנו את הסדרה לעת עתה. ומעתה נשאל לנו רק כלשון זכרה מכל הלך לחיילינו האמלאים ממש צבחינת מכנים כוח לקדושת זלחתות נפלאה ואין ספק שה' יצדק שומר עליהם כצבת עינו ויאלתו במשימתם וישמיעו את האויב המתועב, והלאה לזה שעם כל אנלקלמוסקיה שמסביב זה לא משפיע עליהם כמו זה. ורק מתחזקים יותר בצלמונה וצמחון צקדוש כנוך הוא יסתבח שמו לעד.

אמר שמואל, עוד הקדמה זאת, כבר העתקתי אותה בשער מאמרי רז"ל, דף ועכ"ז לא רציתי מלהסירה מכאן, שהוא מקומה האמיתי, והוא בשכר נשמות הצדיקים, ואחרתיה עד אחר חבט הקבר: א"ר יצחק: ראה שוורים פוסק דתני רב אושעיא: מרחיקין משור תם חמשים אמה ומשור מועד כמלא עיניו. תנא משמיה דר' מאיר: ריש תורא בדקולא, סליק לאגרא ושדי דרגא מתותך. אמר שמואל: הני מילי בשור שחור וביזמי ניסן מפני שהשמן מרקד לו בין קרניו" (ברכות, לג ע"א) פירוש: אמר ר' יצחק: אם ראה שוורים הבאים לקראתו פוסק מתפילתו. שכך תני [שנה] רב הושעיה: מתוך הזירות מרחיקין משור תם שלא נודע שנגח חמשים אמה, ומשור מועד שיודעים בו שדרכו לנגח מרחיק כמלוא עיניו (עד כמה שיראהו). ועוד תנא משמיה [שנה החכם משמו] של ר' מאיר: ריש תורא בדקולא סליק לאגרא, ושדי דרגא מתותך [בעוד ראש השור בסל, שהוא אוכל ממנו, עלה לג זורק את הסולם מתחתיו]. אמר שמואל: יש להגדיר את הדברים ולומר כי הני מילי [דברים אלה] שאמרנו בענין הסכנה היתירה בשור אמורים דווקא בשור שחור וביזמי [וביזמי] ניסן, מפני שבגזע מסוכן זה של שוורים ובעונת שנה זו השמן מרקד לו בין קרניו [באדיבות "התלמוד המבואר" של הרב שטיינזליץ]. עוד נביא דברי רבנו אברהם יצחק הכהן קוק וצ"ל ועל פי עומק חשבונו של עולם ברור נוכל להקשיב ולשמע בקול ברמה של רחל המבכה על בניה, הממאנה להנחם על בניה: תחתונים הללו, אשר מצד אורחות חייהם של בני גילם והלך רעיונותיהם הנם מושפלים כל כך בעיני המון רבה של האומה, אשר בעד תקותה באו עד כדי מסירות נפשם, כמה הם למעלה,

כתב וערך: יצחק אריה בס הלוי – 055-6772044 הערות והארות יתקבלו בברכה גם למייל izhakhalevi@gmail.com לקבלת העלון במייל שלחו בקשה למייל. מותר להעתיק ולצלם ואדרבה מצוה לזכוי הרבים. "שגיאות מי יבין" אם מצאתם טעות – נשמח אם תעדכנו אותנו ונתקן במהדורה הבאה א"ה נתן להשיג את מנחת יצחק בכמה מוקדים: בבני ברק: פרמת אלחנן בבית הכנסת המרכזי, בבית הכנסת מצדה, בישיבת גתיבות חיים, בבית המדרש וזש"שקא ובאיצקוביץ נתן להקדיש לשמחות להצלתה לרפואה ולעלוי נשמת... נשמח לקבל תגובותיכם... חדש! ניתן להוריד את העלון מאתר אופיס יהודי (גיל) בכתובת <https://gilyonot.jewishoffice.co.il> ובדרשו בעלונים והורדות <https://www.dirshu.co.il>

<p>מלאכים הקדושים. אנא בקשו מ'ה' לשוב הביתה לפתוח דלת. שכל אחסופים יוחרו ובלתייה בראים ושכלמים</p>	<p>לרמואה שלמה והחלמה מהיריה לקל החוליים והספוצים לעילוי נשמת כל הנשמות הטהורות שנרצחו הי"ד</p>	<p>לעילוי נשמת מורינו הרבה"ג מרן הרב עובדיה יוסף בן גורנייה וצ"ל שמריהו יוסף נסים בן בתיה זצלה"ה ירחמיאל גרשון בן צבי יהודה זצלה"ה חיים בן נתן [בן סניור] זצלה"ה מור"ה יצאל בן אריה ז"ל יוסף בן מרתה ז"ל אפרים בן יצחק ז"ל יעקב בן יצחק ז"ל משה בן יצחק ז"ל יוסף בן אברהם גרשון שפיצר ז"ל</p>	<p>להצלתה ערן משה בן שולמית עדיאל אריה בן שרה זבולון יהודה בן רבקה אליהו אלעזר בן אפרה מיכל בת שרה</p>	<p>לרמואה שלמה והחלמה מהיריה טובה בן יצחק ז'רצנה עדיאל אריה בן שרה מיכל בת שרה יצחק אריה בן טובה יצחק לוי בן אסתר ימשיאל בן לאה</p>	<p>לדיוג הא"ה נחום מאיר בן רבקה משה חיים בן מרים ענני הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל</p>
---	--	--	---	---	---